

Αριθμός 513

Οι περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών (Ρύπανση από Ορισμένες Επικίνδυνες Ουσίες) Κανονισμοί του 2002, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 5 και 34 του περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών Νόμου του 2002, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΡΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2002

Κανονισμοί με βάση το άρθρο 5(2), 34(1)(α), 34(1)(β) και 34(2)

Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο—

«Οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Μαΐου 1976 περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας» (ΕΕ L 129 της 18.05.1976, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε μέχρι και την «Οδηγία 2000/60 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ενασκώνοντας τις εξουσίες που του χορηγούνται δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 5 και της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 34 και του εδαφίου (2) του άρθρου 34 του περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών Νόμου του 2002, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών (Ρύπανση από Ορισμένες Επικίνδυνες Ουσίες) Κανονισμοί του 2002. Συνοπτικός
τίτλος.

2.—(1) Για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«απόρριψη» σημαίνει την εισαγωγή στα νερά ουσιών που αναφέρονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ, εξαιρουμένων των απορρίψεων βυθοκόρων πλοίων, των εργασιών απόρριψης από πλοία μέσα στα χωρικά ύδατα και της καταβύθισης αποβλήτων πλοίων μέσα στα χωρικά ύδατα. Παραρτήματα
I και II.

«Επιτροπή» σημαίνει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

«εσωτερικά επιφανειακά νερά» σημαίνει όλα τα στάσιμα ή ρέοντα γλυκά νερά επιφάνειας, τα οποία βρίσκονται στο έδαφος της Δημοκρατίας.

«εσωτερικά παράκτια νερά» σημαίνει τα νερά που βρίσκονται πάνω στην προς τη ξηρά πλευρά της βασικής γραμμής, από την οποία μετράται το πλάτος των χωρικών υδάτων και που εκτείνονται, στην περίπτωση υδάτινων ροών, μέχρι του ορίου των γλυκών νερών.

«Νόμος» σημαίνει τον περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών Νόμο του 2002. 106(Ι) του 2002.

«νερά» σημαίνει τα εσωτερικά επιφανειακά νερά και τα εσωτερικά παράκτια νερά.

«όριο γλυκών νερών» σημαίνει το μέρος του ρου των νερών όπου, κατά την άμωπη και σε περίοδο χαμηλής ροής των γλυκών νερών, η αλμυρότητα αυξάνει σημαντικά, από την παρουσία θαλάσσιου νερού.

(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι, οι οποίοι χρησιμοποιούνται στους παρόντες Κανονισμούς και οι οποίοι δεν έτυχαν διαφορετικού καθορισμού σε αυτούς, θα έχουν την ίδια έννοια, η οποία αποδίδεται σε αυτούς τους όρους από το Νόμο.

Πεδίο εφαρμογής. 3. Οι παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται στα εσωτερικά επιφανειακά νερά και στα εσωτερικά παράκτια νερά.

Σκοπός. 4. Σκοπός των παρόντων Κανονισμών είναι η εξάλειψη της ρύπανσης των νερών από τις ουσίες του Παραρτήματος I και η μείωση της ρύπανσης των νερών από τις ουσίες του Παραρτήματος II.

Απόρριψη ουσιών του Παραρτήματος I. 5.—(1) Απαγορεύεται η απόρριψη στα νερά οποιασδήποτε ουσίας του Παραρτήματος I, χωρίς άδεια, η οποία χορηγείται από τον Υπουργό, με βάση το άρθρο 11 του Νόμου.

Παράρτημα I. (2) Ο Υπουργός, κατά την παραχώρηση της άδειας απόρριψης, επιβάλλει κάθε αναγκαίο όρο για την τήρηση οριακής τιμής απόρριψης και ποιοτικού προτύπου, σχετικά με τις ουσίες του Παραρτήματος I στα νερά.

(3) Οι όροι που επιβάλλονται επί άδειας απόρριψης, σύμφωνα με την παράγραφο (2), καθορίζουν—

(α) Τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα μιας ουσίας κατά την απόρριψη σε περίπτωση διάλυσης, η οριακή τιμή απόρριψης διαιρείται διά του συντελεστή της διάλυσης,

(β) τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα μιας ουσίας που απορρίπτεται κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων καθορισμένων χρονικών περιόδων· αν είναι ανάγκη, η μέγιστη ποσότητα είναι δυνατόν, επίσης, να εκφρασθεί σε μονάδα βάρους του ρύπου ανά μονάδα του χαρακτηριστικού μεγέθους της ρυπαντικής δραστηριότητας, όπως μονάδα βάρους ανά μονάδα πρώτης ύλης ή ανά μονάδα προϊόντος.

Παράρτημα I. (4) Ο Υπουργός δύναται, αν το κρίνει αναγκαίο, για κάθε άδεια απόρριψης, να καθορίσει αυστηρότερες οριακές τιμές απόρριψης για οποιαδήποτε από τις ουσίες του Παραρτήματος I, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη την τοξικότητα, την ανθεκτικότητα και τη βιοσυσσώρευση μιας ουσίας στο περιβάλλον, μέσα στο οποίο πραγματοποιείται η απόρριψη.

Απόρριψη ουσιών του Παραρτήματος II. 6.—(1) Για τη μείωση της ρύπανσης των νερών από τις ουσίες του Παραρτήματος II, εκτός από τον καθορισμό ποιοτικών προτύπων για τις ουσίες του Παραρτήματος II, ο Υπουργός δύναται να καταρτίζει προγράμματα, τα οποία περιλαμβάνουν ειδικές διατάξεις για τη σύνθεση και τη χρήση ουσιών ή ομάδων ουσιών του Παραρτήματος II και προϊόντων, λαμβάνοντας υπόψη τις τελευταίες οικονομικά εφικτές τεχνικές εξελίξεις. Ο Υπουργός καθορίζει τα χρονικά όρια πραγματοποίησης των προγραμμάτων.

(2) Ο Υπουργός ενημερώνει περιληπτικά την Επιτροπή τόσο για την ύπαρξη των προγραμμάτων όσο και για τα αποτελέσματα της εφαρμογής τους.

Παράρτημα II. (3) Απαγορεύεται η απόρριψη οποιασδήποτε ουσίας του Παραρτήματος II, χωρίς άδεια, η οποία χορηγείται από τον Υπουργό, με βάση το άρθρο 11 του Νόμου.

Παράρτημα II. (4) Ο Υπουργός, κατά την παραχώρηση της άδειας απόρριψης, επιβάλλει κάθε αναγκαίο όρο για την τήρηση οριακής τιμής απόρριψης και ποιοτικού προτύπου, σχετικά με τις ουσίες του Παραρτήματος II, στα νερά.

Ενημέρωση Επιτροπής. 7. Ο Υπουργός καταρτίζει, κάθε τρία χρόνια, έκθεση που αφορά την εφαρμογή των παρόντων Κανονισμών και υποβάλλει την εν λόγω έκθεση στην Επιτροπή, εντός εννέα μηνών από τη λήξη της τριετίας, την οποία καλύπτει.

8.—(1) Ο Υπουργός, ο Αρχιεπιθεωρητής, οι Εντεταλμένοι Επιθεωρητές και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που ασκεί οποιαδήποτε αρμοδιότητα με βάση το Νόμο ή τους παρόντες Κανονισμούς, απαγορεύεται να ανακοινώνει ή να χορηγεί σε τρίτους με οποιοδήποτε τρόπο εμπιστευτικά στοιχεία ή πληροφορίες, που έχουν περιέλθει σε γνώση του ή του έχουν γνωστοποιηθεί κατά την άσκηση της εν λόγω αρμοδιότητας και έχει καθήκον να προστατεύει οποιαδήποτε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τα εν λόγω στοιχεία ή πληροφορίες.

Υποχρέωση
προς
εχεμύθεια.

(2) Η υποχρέωση προς εχεμύθεια, που αναφέρεται στην παράγραφο (1), δεν ισχύει—

- (α) Όταν παρέχεται η έγγραφη συγκατάθεση του φορέα εκμετάλλευσης,
- (β) έναντι Δικαστηρίου της Δημοκρατίας,
- (γ) έναντι Ερευνητικής Επιτροπής, που διορίστηκε και ενεργεί δυνάμει του περί Ερευνητικών Επιτροπών Νόμου,
- (δ) έναντι ποινικού ανακριτή, ο οποίος διεξάγει ανάκριση, με βάση το άρθρο 4 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου,

Κεφ. 44.
36 του 1982
84 του 1983.

Κεφ. 155.
92 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9 του 1992
10(I) του 1996
89(I) του 1997
54(I) του 1998
96(I) του 1998
14(I) του 2001.

- (ε) έναντι της Μονάδας Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης, δυνάμει των περί Συγκάλυψης, Έρευνας και Δήμευσης Εσόδων από Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις Νόμων του 1996 έως 2000,

61(I) του 1996
25(I) του 1997
41(I) του 1998
120(I) του 1999
152(I) του 2000.

- (στ) έναντι Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, δυνάμει των περί της Καταθέσεως Στοιχείων και Πληροφοριών στη Βουλή των Αντιπροσώπων και στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές Νόμων του 1985 και 1993,

21 του 1985
12(I) του 1993.

νοουμένου ότι ο παρών Κανονισμός δε θα ερμηνεύεται ότι προσθέτει οποιαδήποτε εξουσία.

9. Οι παρόντες Κανονισμοί τίθενται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, εκτός από τις διατάξεις της παραγράφου (2) του Κανονισμού 6 και του Κανονισμού 7, οι οποίες τίθενται σε ισχύ σε τέτοια ημερομηνία όπως ήθελε καθορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο με Γνωστοποίηση, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Εναρξη της
ισχύος των
παρόντων
Κανονισμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(Κανονισμοί 2(1), 4, 5(1), 5(2) και 5(4))

1. Αλογονούχες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες είναι δυνατόν να προκύψουν τέτοιου είδους ενώσεις μέσα στο υδάτινο περιβάλλον.
2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις.
3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις.
4. Ουσίες που έχουν αποδεδειγμένα καρκινογόνο ιδιότητα μέσα στο υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού. Στο μέτρο που ορισμένες ουσίες, που περιέχονται στο Παράρτημα ΙΙ έχουν καρκινογόνο ιδιότητα, θεωρούνται ως ουσίες, οι οποίες εμπίπτουν στο παρόν σημείο του παρόντος Παραρτήματος.
5. Υδράργυρος και οι ενώσεις του.
6. Κάδμιο και οι ενώσεις του.
7. Ανθεκτικά ορυκτέλαια και ανθεκτικοί υδρογονάνθρακες πετρελαϊκής προέλευσης.
και, αναφορικά με το άρθρο 36 του Νόμου και του Κανονισμού 4,
8. Ανθεκτικές συνθετικές ύλες, που είναι δυνατό να επιπλέουν, να αιωρούνται ή να ρέουν όπως και να καθιστούν δυσχερή κάθε χρήση των νερών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(Κανονισμοί 2(1), 4, 6(1), 6(3) και 6(4))

1. Κάθε ουσία που αποτελεί μέρος των οικογενειών και ομάδων ουσιών που αναφέρονται στο Παράρτημα I, για την οποία δεν έχει καθοριστεί οριακή τιμή απόρριψης και/ή ποιοτικό πρότυπο.
2. Μεταλλοειδή και μέταλλα καθώς και οι ενώσεις τους—
 - (α) Ψευδάργυρος,
 - (β) Χαλκός,
 - (γ) Νικέλιο,
 - (δ) Χρώμιο,
 - (ε) Μόλυβδος,
 - (στ) Σελήνιο,
 - (ζ) Αρσενικό,
 - (η) Αντιμόνιο,
 - (θ) Μολυβδένιο,
 - (ι) Τιτάνιο,
 - (ια) Κασσίτερος,
 - (ιβ) Βάριο,
 - (ιγ) Βηρύλλιο,
 - (ιδ) Βόριο,
 - (ιε) Ουράνιο,
 - (ιστ) Βανάδιο,
 - (ιζ) Κοβάλτιο,
 - (ιη) Θάλλιο,
 - (ιθ) Τελλούριο,
 - (κ) Άργυρος.
3. Βιοκτόνα και τα παράγωγά τους που δεν περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I.
4. Ουσίες με επιβλαβή επίδραση στη γεύση και/ή στην οσμή των προϊόντων που καταναλώνονται από τον άνθρωπο που προέρχονται από το υδάτινο περιβάλλον, όπως και οι ενώσεις που είναι δυνατό να παράγουν τέτοιες ουσίες μέσα στα νερά.
5. Ενώσεις οργανοπυριτικές, τοξικές ή ανθεκτικές και ουσίες που είναι δυνατό να παράγουν τέτοιου είδους ενώσεις μέσα στα νερά, εξαιρουμένων των βιολογικά αβλαβών, που μετατρέπονται γρήγορα μέσα στα νερά σε αβλαβείς ουσίες.
6. Ανόργανες ενώσεις του φωσφόρου και φωσφόρος.
7. Ορυκτέλαια και υδρογονάνθρακες πετρελαϊκής προέλευσης, που δεν είναι ανθεκτικοί στο περιβάλλον.
8. Κυανιοϋχοι ενώσεις, φθοριούχοι ενώσεις.
9. Ουσίες που ασκούν δυσμενή επίδραση στην ισορροπία του οξυγόνου, ιδιαίτερα η αμμωνία και τα νιτρώδη.